

Nr. 86 – 9. MAI 1998

Kórstevnan 1998:

30 ára fagnaðarkórstevna á bygd

Í ár eru liðin 30 ár síðani, at hin fyrsta kórstevnan varð hildin uttan fyri Havnina. Henda kórstevna var í Fuglafirði 4. apríl. Hetta vikuskifti verður fagnaðarkórstevna í Fuglafirði

Fyri tríati árum síðani - sunnudagin 4. apríl 1968, stevndi Smiril inn á Fuglafjørð við fróum sangarum úr Klaksvík og Havnini. Við vóru Útvarpskórið, leiðari Ólavur Hátún, Studentakórið, leiðari Eyðun Sørensen, Kristiliga sangkórið, leiðari Eilíf Samuelsen og Klaksvíkar sangkór, leiðari Alex Sólstein. Her var rómur og fagnaður. Fuglafjarðar sangkór við Herluf Berthelsen á odda stóð yst á brúgvarendanum, og tók ímóti. Farið varð beinleiðis heim í skúlan at venja. Kórini skuldu syngja í felag og einsærís. Árið fyri - 1967 - hevði stevnan verið á Havnini. Á veitsluni eftir sangin

hetta árið segði Ólavur Hátún við Herluf: Næsta ár koma vit til Fuglafjarðar at hava stevnu. Og so var. Nú eru liðin tríati ár, síðan henda stevnan var.

Gestakórleiðari í ár er Garðar Cortes oprasangari úr Reykjavík. Hann er góður sangari og góður kórleiðari.

Hóskvøldið kl. 19.30 verður kórstevnan sett av Hallbjørg Hansen, borg-meistara. Kl. 20.00 fer Garðar Cortes til verka at venja felagskórið.

Vant verður allan fríggjadagin. **Konsert verður í kirkjuni fríggjakvøldið kl. 19.30.** Somuleiðis verður vant allan leygardagin og

verður **konsert í kirkjuni henda dagin kl. 17.00.** Tá fer tað stóra felagskórið at syngja. Millum annað verður *Hear my Prayer* av Mendelson sungið við Berghild Poulsen sum solisti.

21. apríl 1968 var ein góður dagur. Konsert var seinrapartin í fimleikarhøllini og borðhald var í dansistovuni um kvøldið. Við hetta borðhald bjóðaði Eilíf Arge, ursmiður til kórstevnu í Klaksvík næsta ár (1969). Hetta var eisini ein góð kórstevna. 1970 var kórstevnan í Havnini. Hon var 17. mai. Tá sang Fuglafjarðar sangkór: *Nær fjordene blåner...* onkur norðmaður var við á konsertini,

og hesin var ikki sørt rørdur, tá ið *Nær fjordene blåner* varð sungin. Hetta var byrjanin og hava kórini ment seg síðani tá.

Eftir borðhaldið 4. apríl 1968 fór øll fjøldin norður á keiina, tá ið Smiril legði frá bryggju. Tá sungu allir sangararnir: Vit bera heiðurs kvøðu, sum Napoleon Djurhuus týddi. Heiðursljóð til tónleikin. Her var tign og rómur. Sangurin setti seg í minni, og er hann mangan sungin síðani.

Eitt gestakór kemur úr Íslandi. Tað er Vøðukórið úr Árnesar sýslu við Margrét Bóasdóttir sum kórleiðara.

Tað var rómur og fagnaður í Fuglafirði sunnudagin 4. apríl 1968, tá tann fyrsta kórstevnan varð hildin á uttan fyri Havnina. Fuglafjarðar sangkór við Herluf Berthelsen á odda stóð yst á brúgvarendanum og tók ímóti (savnmynd)

Barnaplátan hjá Anniku útaftur

Hon var tann fyrsta føroyska barnaplátan, ið kom út, og er síðani blivin ein klassiskari á sínum øki. Og sunnudagin kl. 14.00 fer Annika at syngja nakrar sangir á fløguni á konsert í Norðurlandahúsinum í sambandi við 15 ára føðingardagin

Turið Kjølbro

Tey, sum vóru børn fyri 20 árum síðani, minnst iva-leyst sangirnar hjá Anniku Hoydal. „Tá ið eg fór mæ til Gjár“, „Drivur døgð um døkka grund“, „Rottur gnaga, rottur skaða“ og nógvar aðrar. Plátan er langt síðan útseld, og skøvur hoyrast á, so nógv sum hon hevur verið spæld í útvarpi og við hús.

Sunnudagin kl. 14.00 verður høvi at hoyra Anniku syngja nøkur av lögnum á barnakonsertini í sambandi við, at Norðurlandahúsið hevur 15 ár á baki.

– Tað er komið ov lítið fram í sambandi við føðingardagin hjá Norðurlandahúsinum, hvør verður á barnakonsertini. Í stóru skránni hjá húsinum standa vit ikki og barnatiltakið er líkasum smokkað niður ímillum. Skal tú hava áhoyrarar skalt tú venja fólk sum smá at fara til ymisk tiltøk. Man eigur at taka sær líka professionelt av børnum sum øðrum. Tað er synd, at barnamentan ikki verður vird meir, tí tað er avgjørt nakað at gera burtur úr, at Tutl endurtíggverur fyrst føroysku fløguna við barnasangum. Grundin til, at fløg-

an kemur út aftur er, at fólk, sum nú gerast foreldrar hava spurt meg, hví man ikki kann fáa hasa fløguna longur, sigur Annika Hoydal.

Tá ið Norðurlandahúsið læt upp Dýra Biðidag fyri fimtan árum síðani var Annika Hoydal tann fyrsta listakvinnan, sum bar orð fram.

– Tað varð nógv kjakað aftur og fram um, hvør tað var skuldi vera. Og avgerðin var tikin á politiskum stigi, tí fólk hildu meg hava verið ov leingi burtur til at kunna vera við. Eg las ein tekst hjá Christiani Matras upp til ljósmyndir meðan Lars Trio spældi undir, sigur Annika Hoydal, sum var í latin graskrønum kjóla við summardáum í hárinum á upplatingartilakinum.

Klassikarar

Plátan hjá Anniku hevði eitt navn, og tað var heilt óvanligt, tá mitt í sjeýtíðinum. Hon kallaði st. „Til børn (+vaksin)“, og var fyrsta einasta plátan, sum forlagið Angelina gav út. Men tey sum keyptu hana og spældu hana, kallaðu hana ongantíð annað enn barnaplátuna hjá Anniku. Og soleiðis eitur hon enn hjá teimum, sum

vóru børn tá fyri eini 20 árum síðani. Angelina var eitt heimagjørt forlag og umstøðurnar at taka upp vóru ikki sum nú.

Soleiðis hugleiðir Annika á fløguhúsanum um, tá ið fløgvan varð spæld inn á sinni: „Nú eru tað skjótt nógv ár síðani, at henda barnaplátan varð spæld inn fyrstu ferð. Tað var á einum kamari í Skotlandi við einum 4-spors bandupptakara. Í rúminum stóð ein gamal broderaður skermur í nógvum litum. Ein av teimum, sum konur í cowboy-filmum altíð skulu í bað aftanfyri, og sum tær blaka øll klæðini uppá, meðan tær liggja í karinum. Okkara skermur var í trimum portum, og vit settu hann mitt út á gólv, bretta síðirnar inn móti hvørji aðrari, soleiðis at eitt lítið rúm kom burtur úr, og so lögdu vit eina dýnu omaná sum tak. Har var nakað myrkt, so við einum bandstubbya og einari sikkurheitsnál hongdu vit eina súklulykt uppá skermir. Mikrofonin varð sett inn, og nú var klárt at taka upp“.

Sum tað ljóðar vóru umstøðurnar ikki tær bestu og als ikki til at samanbera við, hvussu tað verður gjørt í dag.

Kortini var plátan á einum høgum stigi fyri sína tíð við enska framleiðaranum George Miller aftanfyri og við samstarvinum hjá Anniku við tann kenda skotska fólkasangaran Ian McCalman. Hon var ein tann fyrsta føroyska barnaplátan, ið kom út, og hon er síðani blivin ein klassiskari á sínum øki. 20 sangir eru á fløguni, H. A. Djurhuus hevur yrkt 10 teirra, Simun av Skarði ein, Louis Zachariasen ein, Fritz Sjöström ein sum Gunnar Hoydal hevur týtt, Steingrím Weihe ein, tvey skjaldur eru og Annika hevur yrkt triggjar til ensk og skotsk lög.

Langt hevur verið ímillum, at plátur ella fløgur við føroyskum barnasangum eru komin út. Útvarp Føroya hevur givið tveir fløgur út við kendum barnasangum, sum hava fingið nýggjan ham, og Tutl hevur endurtíggivið fyra fløgur í seinastuni. Tann fimta kemur í hesum mánaðinum, hon er við Paula Hansen og eitur Eplapur.

Tutl gevur barnaplátuna hjá Anniku út sum flögu, og hon er nú at fáa í handlunum.

– Tá ið Norðurlandahúsið lat upp Dýra Biðidag fyri fimtan árum síðani var Annika Hoydal tann fyrsta listakvinnan, sum bar orð fram. Tað varð nógv kjakað um, hvør tað var skuldi vera. Og avgerðin var tikin á politiskum stigi, tí fólk hildu meg hava verið ov leingi burtur til at kunna vera við, sigur Annika Hoydal.